

Arrest

nr. 227 766 van 22 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. EL MOUDEN
Emiel Banningstraat 6
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 december 2018 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2019.

Gelet op het arrest nr. 225 979 van 10 september 2019 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 16 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VANDEPUTTE, die *loco* advocaat EL MOUDEN in opvolging van advocaat B. SAEYVOET verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjiitisch Arabier afkomstig uit Bagdad in Centraal-Irak. In augustus 2007 had u hier in België een verzoek om internationale bescherming ingediend omwille van de bedreigingen die u zou gekregen hebben in Irak. U zou omwille van uw werk in een drukkerij die publieke uithangborden gedrukt zou hebben tegen het terrorisme en de bezetting van Irak meermaals bedreigingen hebben gekregen van onbekenden. Men – een onbekende groepering – zou u ervan beschuldigd hebben samen te werken met de Iraakse autoriteiten. Nadat uw familie in Bagdad door soennitische gewapende mannen verdreven werd van de wijk al-Ghazalyah naar de wijk Sumar, zou de onbekende groepering die u bedreigde uw broer ontvoerd en vermoord hebben. Tevens zou men gepoogd hebben om u te ontvoeren. U zou tijdens deze ontvoeringspoging gewond geraakt zijn en u zou nadien besloten hebben om Irak te verlaten.

Hoewel er geen geloof kon worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in Irak, werd u op 13 september 2007 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op basis van uw herkomst uit Centraal-Irak. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 8 november 2007 (arrest nr. 3 464). U tekende verder geen cassatieberoep aan.

Op 2 mei 2016 werd u definitief veroordeeld door de Correctionele Rechtbank Antwerpen tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel van de tenuitvoerlegging gedurende een periode van 5 jaar met uitzondering van een effectieve gevangenisstraf van 15 maanden en ontzetting uit uw rechten (vervat in artikel 31 Sw.) gedurende een periode van 5 jaar wegens deelname aan activiteiten van mensensmokkel met verzwarende omstandigheden in het kader van een criminele organisatie en wegens valsheid in private geschriften.

Op 19 februari 2018 ontving het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een brief waarin de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

U werd driemaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS – met name op 20 augustus 2018, op 11 september 2018 en op 16 oktober 2018 – om de mogelijkheid van de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren. U kwam niet opdagen tijdens deze persoonlijke onderhouds. U legde telkens een medisch attest voor om uw afwezigheid te staven.

B. Motivering

Op 11 september 2007 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen d.d. 2 mei 2016. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot 30 maanden gevangenisstraf met uitstel van de tenuitvoerlegging gedurende een periode van 5 jaar met uitzondering van een effectieve gevangenisstraf van 15 maanden wegens deelname aan activiteiten van mensensmokkel in het kader van een criminele organisatie, met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde en dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, alsook wegens valsheid in private geschriften. U werd tevens gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten ontzet.

De correctionele rechtbank tilde bijzonder zwaar aan de bewezen verklaarde feiten en oordeelde (zie vonnis p. 25): “De feiten zijn ernstig. Beklaagden streefde[n] louter snel winstbejag na. Door mensen te smokkelen ondermijnen beklagden tevens de openbare orde en bemoeilijken zij de overheidscontrole op de mensen die zich op haar grondgebied bevinden, waarbij beklagden valse documenten aanleverden en gebruikten, die zij via een uitgebreid internationaal netwerk lieten opstellen en overmaken aan de slachtoffers.”

Op basis van de motieven gehanteerd door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van artikel 55/4, § 1, c van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

U werd driemaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS - met name op 20 augustus 2018, op 11 september 2018 en op 16 oktober 2018 — in het kader van de nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van uw subsidiaire beschermingsstatus te heroverwegen. Deze oproepingsbrieven werden aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 35/1 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS (hierna KB 11 juli 2003), thans artikel 57/6/7 §3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier).

U kwam niet opdagen tijdens deze persoonlijke onderhouds. U gaf via uw advocaat aan dat u niet kon komen omwille van medische redenen en u legde telkens een doktersattest voor om dit te staven. U maakte verder geen gebruik van de mogelijkheid om schriftelijk de redenen aan te geven waarom uw status niet kan worden ingetrokken. Dit hoewel u hiervoor na elk persoonlijk onderhoud bij het CGVS 15 dagen de tijd kreeg en deze informatie duidelijk vermeld werd in de drie oproepingsbrieven die u van de Commissaris-generaal ontvangen had. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus.

Aangezien u niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal heeft het CGVS uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier en dit overeenkomstig art. 35/2, §2, van het KB van 11 juli 2003, thans artikel 57/6/7 §4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met het feit dat u in 2007 de vluchtelingenstatus werd geweigerd omdat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de problemen die u en uw familie in Irak zouden gekend hebben omwille van het werk dat u zou uitgevoerd hebben voor de drukkerij én u in 2007 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op basis van uw herkomst uit Centraal-Irak is het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar de regio Bagdad, te Irak. De actuele veiligheidssituatie voor de regio Bagdad is immers gewijzigd ten opzichte van het jaar 2007 (zie infra.). Een verwijderingsmaatregel is dan ook verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus “Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad” van 26 maart 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. .

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada’in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn.. De sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in de eerste maanden van 2018 aan.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduur in Bagdad gestegen.

De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakees asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker verklaart in de aanzet van het verzoekschrift: *“Verzoekende partij heeft hierbij de eer een verzoekschrift ter indiening van een annulatieberoep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing over te maken op grond van artikel 63 juncto 39/2 §2 en artikel 39/82 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tegen de beslissing d.d. 13.II.2018 tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van het Commissariaat- Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (...)”*.

Verzoeker voert de navolgende schendingen aan tegen de bestreden beslissing : *“Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 4 lid 1,2 en 3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 (medewerkingsplicht), Schending van de zorgvuldigheidsplicht, Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker voert tegen de motivering aan:

“Verweerster dient niet enkel te verwijzen naar het feit dat Verzoeker zijn subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken moet worden omwille van een correctionele veroordeling, doch dient alle andere relevante stukken inzake de integratie/gezinsleven/medische gegevens van Verzoeker op te vragen en hieruit precieze en concrete elementen te puren inzake het de gezinssituatie en het persoonlijk gedrag van Verzoeker.

Verweerster houdt onvoldoende rekening met de buitengewone omstandigheden van verzoeker.

Verweerster houdt totaal geen rekening met het recht op een gezinsleven zoals voorzien in artikel 8 EVRM.

Verzoeker vormt dan ook samen met zijn partner een stabiel gezin in België.

De motivering van verweerster kan derhalve niet als afdoende worden beschouwd en schendt derhalve de motiveringsplicht om reden dat dit motief niet op een redelijke manier getoetst is, gelet op de verblijfplaats van Verzoeker, zijn relatie met zijn partner H. A.(die over een geldige verblijfstitel in België beschikt), heeft verweerster geen rekening gehouden met de concrete situatie van Verzoeker.”

Verzoeker verwijst naar zijn situatie in België, integratie en zelfstandige activiteit. Hij voert argumentatie inzake de zorgvuldigheidsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Toegepast op zijn zaak stelt verzoeker:

“In voorliggende situatie was het al op voorhand voorspelbaar dat verweerster de subsidiaire beschermingsstatus zou intrekking gezien zij enkel rekening houdt met de veroordeling van de Correctionele Rechtbank te Antwerpen op 2 mei 2016. Verzoeker heeft deze straf, die voor de helft met uitstel werd opgelegd ondergaan en is nog steeds in de maatschappij actief als werkende zelfstandige met zijn eigen verhuisbedrijf.

Er worden door verweerster geen elementen aangehaald waarbij rekening kan worden gehouden dat verzoeker op heden een gevaar zou betekenen voor de maatschappij. Rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast en onder de in casu vervulde voorwaarde van mogelijke, coherente verklaringen die niet tegenstrijdig zijn met algemeen gekende feiten — had verwerende partij verzoekers zonder meer het voordeel van de twijfel kunnen én de beschermingsstatus behouden, minstens aan verzoeker een nieuwe oproepingsuitnodiging te sturen om gehoord te worden. Door geen rekening te houden met het feit dat verzoeker de afgelopen maanden met zijn gezondheid sukkelde, schendt de verwerende partij dan ook het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Voor de goede orde voegt verzoeker alle briefwisseling (verstuurd per e-mail en fax via diens raadsman) en medische attesten bij, dat verzoeker geen gevolg kon geven aan de oproepingen tot gehoor van het CGVS. (STUK 3). Verzoeker heeft telkens correct, zoals aangegeven werd op de oproepingsbrieven laten melden dat hij niet kon aanwezig zijn om medische redenen.

Dit middel is op zich al voldoende om de genomen beslissing te vernietigen.”

Inzake artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet stel verzoeker onder meer:

“Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als het gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico heeft om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meeste actuele situatie beoordeeld te worden. Dit werd recent nog door de rechtspraak van Uw Raad bevestigd. De verwerende partij heeft immers de plicht om, aangaande de volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

Op basis van de beslissing van verweerster, kan verzoeker alleen maar vaststellen dat verweerster veralgemeend en de individuele situatie van verzoeker niet nader bekijkt. Meer zelfs, verweerster blijft bij haar standpunt van 2007 dat er door haar geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die verzoeker en zijn familie in Irak hebben gekend.

Dit is des te meer problematischer, gezien verweerster zelfs van oordeel is dat verzoeker zou mogen worden teruggeleid naar de regio Bagdad, te Irak en kort stelt zonder enige motivering dat de verwijderingsmaatregel verenigbaar is met de artikelen 8/3 en 4/4 van de Vreemdelingenwet. Hierbij blijkt overduidelijk dat verweerster geen rekening houdt met de huidige situatie van verzoeker in België, zeker al niet met de 'verwestering' van de verzoeker, die nu al 11 jaar in België woont."

Verzoeker voert verder bepalingen aan inzake de verwijdering van vreemdelingen en verwijst naar artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG, artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Beoordeling

2.2.1. Waar verzoekende partij een *"annulatieberoep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing"* indient, wijst de Raad erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij vraagt kan de Raad derhalve in het kader van onderhavige procedure de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet schorsen.

2.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgung. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning, de intrekking of opheffing van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

De schending van artikel 8 van het EVRM en de overige bepalingen die betrekking hebben op de mogelijke verwijdering worden derhalve niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. De bestreden beslissing besluit tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel bepaalt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in: 1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;"* .

Artikel 55/4, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet bepalen:

"§1 Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat :

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.

§ 2. Een vreemdeling wordt ook uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer hij een gevaar voor de samenleving of voor de nationale veiligheid vormt."

2.2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken op basis van volgende redengeving:

“Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen d.d. 2 mei 2016. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot 30 maanden gevangenisstraf met uitstel van de tenuitvoerlegging gedurende een periode van 5 jaar met uitzondering van een effectieve gevangenisstraf van 15 maanden wegens deelname aan activiteiten van mensensmokkel in het kader van een criminele organisatie, met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde en dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, alsook wegens valsheid in private geschriften. U werd tevens gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten ontzet.

De correctionele rechtbank tilde bijzonder zwaar aan de bewezen verklaarde feiten en oordeelde (zie vonnis p. 25): “De feiten zijn ernstig. Beklaagden streefde[n] louter snel winstbejag na. Door mensen te smokkelen ondermijnen beklagden tevens de openbare orde en bemoeilijken zij de overheidscontrole op de mensen die zich op haar grondgebied bevinden, waarbij beklagden valse documenten aanleverden en gebruikten, die zij via een uitgebreid internationaal netwerk lieten opstellen en overmaken aan de slachtoffers.”

Op basis van de motieven gehanteerd door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van artikel 55/4, § 1, c van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

U werd driemaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS - met name op 20 augustus 2018, op 11 september 2018 en op 16 oktober 2018 — in het kader van de nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van uw subsidiaire beschermingsstatus te heroverwegen. Deze oproepingsbrieven werden aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 35/1 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS (hierna KB 11 juli 2003), thans artikel 57/6/7 §3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier).

U kwam niet opdagen tijdens deze persoonlijke onderhouds. U gaf via uw advocaat aan dat u niet kon komen omwille van medische redenen en u legde telkens een doktersattest voor om dit te staven. U maakte verder geen gebruik van de mogelijkheid om schriftelijk de redenen aan te geven waarom uw status niet kan worden ingetrokken. Dit hoewel u hiervoor na elk persoonlijk onderhoud bij het CGVS 15 dagen de tijd kreeg en deze informatie duidelijk vermeld werd in de drie oproepingsbrieven die u van de Commissaris-generaal ontvangen had. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus.

Aangezien u niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal heeft het CGVS uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier en dit overeenkomstig art. 35/2, §2, van het KB van 11 juli 2003, thans artikel 57/6/7 §4 van de Vreemdelingenwet.”

Omtrent verzoekers verweer tegen de voormelde motivering stelt de Raad vast dat:

- verzoeker verwijst naar het feit dat de straf voor de helft met uitstel werd opgelegd, de straf heeft ondergaan en werkt als zelfstandige. Dit kan echter niet aangenomen worden als dienstig en concreet verweer ten aanzien van de beslissing die terecht argumenteert dat het misdrijf waarvoor verzoeker werd veroordeeld een ernstig misdrijf betreft dat valt onder artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet. Bij de toepassing van de bepaling inzake de uitsluiting van subsidiaire beschermingsstatus dient overeenkomstig artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) nagegaan te worden of er ‘ernstige redenen’ voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ‘ernstig misdrijf’ verantwoorden. Artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) vereist niet dat, naast het onderzoek van de ‘ernstige redenen’ en het ‘ernstig misdrijf’, individuele omstandigheden - voorafgaand of aansluitend op het misdrijf - in ogenschouw dienen te worden genomen.

- verzoeker naliet zijn medewerking te verlenen omdat hij niet kwam opdagen ingevolge de drie oproepingen voor een persoonlijk onderhoud en hij evenmin gebruik maakte van de mogelijkheid om schriftelijk de redenen aan te geven waarom de status niet kan worden ingetrokken hoewel hij hiervoor na elk persoonlijk onderhoud bij het CGVS 15 dagen de tijd kreeg en deze informatie duidelijk vermeld werd in de drie oproepingsbrieven. Te dezen stelt de Raad ook vast dat verzoeker blijkens de drie gevoegde afwezigheidsattesten telkens wel de toestemming had van de behandelende dokter om het huis te verlaten.

- de verwijzing naar verzoekers vermeende 'verwestering' ingevolge zijn verblijf in België is vreemd aan de motivering inzake de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus; verzoeker brengt dienaangaande evenmin een element bij waaruit zou kunnen blijken dat de motivering inzake de intrekking niet draagkrachtig is.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, 1° *juncto* artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet terecht besloten tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker.

2.2.5. Artikel 55/4, § 4, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"Wanneer de Commissaris-generaal uitsluit van subsidiaire beschermingsstatus, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4."* Verweerder heeft in de bestreden beslissing een uitgebreid advies gegeven inzake de verenigbaarheid met een verwijderingsmaatregel; dit betreft echter een advies dat in de voorliggende procedure niet kan worden aangevochten.

Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan het advies dat de commissaris-generaal op grond van voormelde bepaling verstrekke, gezien dit advies luidt dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, *in casu* niet aanvechten.

De Raad verwijst te dezen ten overvloede naar rechtspraak van de Raad van State waarin met betrekking tot het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 het volgende werd gesteld:

"Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling" (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

Het voormelde advies, verstrekt door de commissaris-generaal, is in het kader van onderhavige beroepsprocedure aldus hoe dan ook niet aanvechtbaar.

2.2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS